

РЕШЕНИЕ

№ 6116

гр. София, 05.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 05.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11482** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Акт за забрана № 08 / 29.08.2018 г. на инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните С. – град – Л. В. и Р. К., с който на основание чл.32, ал.2, т.1 от Закона за фуражите е забранено транспортирането, пускането на пазара и / или употребата на слънчогледово кюспе – 9 бр. опаковки x 20 кг. – 180 кг. и галета / сушени хлебни трохи/ - 5000 кг.

Жалбоподателят чрез адв. В. твърди, че актът е незаконосъобразен. Сочи, че не е ясна компетентността на органите, издали акта, че са неясни мотивите му, че не са индивидуализирани продуктите, които се възбраняват, че не а опасни, както и че същите са хранка за риба и като такива не представляват фуражи. Моли актът да бъде отменен.

Ответниците, инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните С. – град – Л. В. и Р. К., чрез процесуални представители адв. Б. и адв. Б., оспорват жалбата и излага аргументи в подкрепа на издадения административен акт. Искат актът да бъде оставен в сила.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, от активно легитимирано лице - неблагоприятно засегнат адресат на акта и в срок.

Подадената жалба е с вх. № 7873/26.10.2018 г. срещу Акт за забрана № 08/29.08.2018 г.

Последният е бил оспорен по административен ред с жалба вх. № 6690/12.09.2018 г. пред изпълнителния директор на БАБХ. С писмо от 03.10.2018 г. изпълнителният директор на БАБХ е уведомил директора на ОДБХ С. -град, че същият се явява непосредствено по-горестоящ орган на главния инспектор - служител на ОДБХ С. -град и е изпратил жалбата за произнасяне по компетентност, като същата е постъпила в ОДБХ С. - град на 04.10.2018 г. Считано от тази дата, е започнал да тече двуседмичният срок по чл.97, ал.1 от АПК за произнасяне на непосредствено по-горестоящия орган или до 18.10.2018 г. директорът на ОДБХ С. -град е следвало да се произнесе. Жалбата е подадена на 26.10.2018 г., в срока по чл.149, ал.3, във връзка с ал.2 от АПК. В четиринайсет дневен срок от крайната дата, на която е следвало да се произнесе горестоящият орган. Последният се е произнесъл с Решение № 2 на 29.10.2018 г., след подаване на жалбата, като с него е отхвърлена като неоснователна подадената жалба. Съгласно чл.145, ал.2 от АПК предмет на оспорване пред административния съд в този случай е първоначалният индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, както и в резултат на извършената служебна проверка по реда на чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Процесният Акт за забрана № 08/29.08.2018 г. е издаден от инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните С. – град – Л. В. и Р. К., което обуславя материалната компетентност на административния орган, като обект на проверка е на склад с адрес в [населено място], на [улица], във вр. с чл. 30, ал. 1 от Устройствения правилник на БАБХ, което определя и териториалната им компетентност.

В този смисъл, съдът приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган и в писмена форма, поради което не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на акта съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

При преглед на приложената административна преписка, съдът приема, че е спазена и административната процедура по издаване на акта, като не са налице процесуални нарушения, които биха могли да обосновават отмяната му по чл.146, т.3 от АПК.

Съдът обаче приема, че актът е издаден в противоречие с материалния закон, поради което е налице основание за отмяна и съгласно чл.146, т.4 от АПК.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не става въпрос за „фуражи“. Същото се опровергава напълно от изслушаната и неоспорена от страните по предвидения процесуален ред съдебно – арготехническа експертиза на в.л. Роман И., според която описаните в преписката продукти представляват именно фуражи.

Легалното определение за "фуражи" е дадено в разпоредбата на чл. 3, § 4 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския Парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните, приложимо на основание § 1 от Закона за фуражите и изрично посочено в чл. 3 на ЗФ, съгласно който "фуражи" (или "фуражни продукти") означава всяко вещество или продукт, включително добавки,

изцяло или частично преработени или непреработени, които са предназначени за хранене на животни през устата. Предвид легалното определение съдът счита, че установената в административното производство продукция, представляваща слънчогледово кюспе, галета и сушени хлебни трохи, като предназначена за "захранка за риби" представлява "фураж" по смисъла на Регламент (ЕО) № 178/2002. Последното определя приложимостта на релевантния материален закон – Закона за фуражите, както и компетентността на БАБХ, основана начл. 34 от ЗФ и Регламент (ЕО) № 822/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

В същото време, съдът констатира, че е налице разминаване между правната квалификация, като посочена нормативна разпоредба на издадения акт и действително разпореденото с него съдържание, както и смесване на две различни по своя характер процедури – тази по чл.32, ал.2 от Закона за фуражите и тази по чл.34б от закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал.2 от ЗФ, „когато инспекторите и официалните ветеринарни лекари от Българската агенция по безопасност на храните установят, че фуражът не съответства на приложимите изисквания на правото на Европейския съюз и националното законодателство, предписва една или няколко от следните мерки: 1. забрана за пускане на пазара и привеждане в съответствие с изискванията, като се постави краен срок; 2. изземване от обращение; 3. използване за други цели; 4. унищожаване.“като ал.3 предвижда, че унищожаването се предвижда при неизпълнение на предписаните мерки по ал. 2, т. 1, 2 и 3.

Въпреки, че е издадена на основание чл.32, ал.2, т.1 от закона актът за забрана не разпорежда соченото в тази норма съдържание - забрана за пускане на пазара и привеждане в съответствие с изискванията, за което се поставя срок, какъвто изобщо няма в акта, а забранява „транспортирането, пускането на пазара и / или употребата“, което по скоро се правомощия, съответстващи на разпоредбата на чл.34б, ал.5, т.1 от ЗФ, приложим от специална комисия , и то по отношение на съвсем други случаи – относно фуражите, съдържащи концентрации нежелани субстанции и продукти над максимално допустимите или максимално допустимите граници за остатъчни вещества от пестициди, какъвто процесният случай не е.

Следва да се отбележи, че при извършената проверка е установено, че [фирма], [населено място] е оператор в сектора на фуражите (т. е. произвежда и търгува), но не е регистриран в ОДБХ-С.. Това обстоятелство обаче не е посочено като основание за издаване на оспорения акт за забрана. Решение № 2/29.10.2018 г. на директора на ОДБХ-С. именно това обстоятелство е послужило като основание за потвърждаване на акта, но различните фактически констатации, отразени в акта за забрана и в решението на горестоящия орган, правят невъзможна преценката на какво основание е приложена процесната ПАМ – заради липса на задължителни данни в етикетите и липса на партидни номера, заради липса на регистрация по чл. 15, ал. 1 от ЗФ или и заради двете обстоятелства.

Коректното и ясно мотивиране на акта, предвид разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК е задължително с оглед осъществяване правото на адресата на акта. Липсата на ясни и съответстващи на конкретна правна норма мотиви на акта представлява основание за отмяна на същата като незаконосъобразна на основание чл.14б, т.4 от АПК.

В съдебното производство съдът само проверява законосъобразността на акта, но е недопустимо да допълва, изменя и още по-малко да създава липсващите мотиви на същия.

По изложените съображения, жалбата следва да бъде уважена, като съдът отмени незаконосъобразния административен акт.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място] за забрана № 08 / 29.08.2018 г. на инспектори при Областна дирекция по безопасност на храните С. – град.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: